

بررسی اثر آللوپاتی اندام هوایی علف هفت بند (*Polygonum avicular*)

بر درصد سبز شدن و رشد گیاهچه‌های گوجه فرنگی و ذرت

ابراهیم کازرونی منفرد، محمدحسن راشد محصل، محمد تقی آل ابراهیم

دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده در سالهای اخیر استفاده از آللوپاتی در مدیریت تلفیقی نظر بسیاری از متخصصین را به خود جلب کرده است. به منظور بررسی اثرات مقادیر مختلف بقایای گیاه هفت بند بر درصد ظهور و رشد گیاهچه گوجه فرنگی و ذرت دو آزمایش به صورت کاملاً تصادفی با ۴ و ۵ تکرار بترتیب برای ذرت و گوجه فرنگی، در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد اجراء شد. بقایای هفت بند به میزان صفر (شاهد)،

۰,۳۳، ۰,۶۷، ۱ و ۱,۳۳ درصد به خاک گل‌دان افزوده شد. عکس العمل درصد سبز شدن و رشد گیاهچه گونه‌های مورد آزمایش به مقادیر مختلف بقایای هفت بند متفاوت بود. افزایش بقایا درصد سبز شدن را در گوجه فرنگی افزایش، ولی در ذرت کاهش داد. افزایش بقایا به ترتیب باعث افزایش ۳۳,۹ درصد و ۳۹,۹ درصد سطح برگ در گوجه فرنگی و ذرت شد. وزن خشک بخش هوایی نیز تحت تأثیر مقدار بقایا در خاک قرار گرفت و به ترتیب به میزان ۳۶,۵ درصد و ۴۶,۷ درصد در گوجه فرنگی و ذرت افزایش نشان داد. وزن خشک ریشه گوجه فرنگی و ذرت به ترتیب با افزایش بقایا به میزان ۶۷,۲ درصد و ۵۴,۵ درصد افزایش نشان دادند. نتایج این مطالعه نشان داد که مقادیر مختلف هفت بند در خاک بر درصد سبز شدن گوجه فرنگی اثر تحریک کننده، ولی بر درصد سبز شدن ذرت اثر بازدارندگی داشت. همچنین بقایای هفت بند بر رشد گیاهچه هر دو گونه اثر تحریک کننده داشت و وزن خشک ریشه دو گونه مورد آزمایش بیشتر از اندامهای هوایی تحت تأثیر مقادیر بقایای هفت بند قرار گرفت. واژه‌های کلیدی: آلپوپاتی، علف هفت بند (*Polygonum avicular*)، گوجه فرنگی، ذرت، رشد گیاهچه، درصد سبز شدن